

UITSpraak 26 – 117

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden
inzake het beroep van

██████████, appellant,

tegen

de Examencommissie Natuurkunde, verweester.

Procesverloop

Bij beslissing van 13 februari 2026 heeft de examinerator appellant het cijfer 5,0 toegekend voor de herkansing van het vak *Theory of General Relativity* (hierna: het vak).

Bij brief van 25 maart 2026 heeft appellant tegen deze beslissing administratief beroep ingesteld.

Bij brief van 15 april 2026 heeft appellant de gronden van het beroep aangevuld.

Verweerder heeft onderzocht of een minnelijke schikking mogelijk was. Er is geen minnelijke schikking bereikt.

Op 5 mei 2026 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Op 14 mei 2026 heeft appellant een reactie op het verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op 11 juni 2026 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellant is ter zitting verschenen. Namens verweester is ██████████, ██████████, via een videoverbinding, verschenen.

De overwegingen ten aanzien van het geschil

Uitspraak
26-117
Blad 2/5

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Appellant is het niet eens met de beslissing van 13 februari 2026. Hij stelt zich op het standpunt dat hem een 6,0 toegekend had moeten worden voor het vak. Tijdens het inzagemoment zag appellant dat hij voor het hertentamen 54 punten had behaald, maar dat de examiner abusievelijk één punt te weinig had toegekend voor vraag 2b. De examiner heeft deze fout erkend en appellant laten weten dat hij dus 55 punten heeft behaald. Omdat 55 punten gelijk staat aan het cijfer 5,5 en wordt afgerond naar een 6,0, stelt appellant dat hij erop mocht vertrouwen dat hij het tentamen met een voldoende had behaald.

De examiner gaf echter aan dat een cijfer tussen de 5,5 en de 5,9 niet direct in een voldoende beoordeling resulteert. Appellant moest daarvoor nogmaals zijn kennen en kunnen laten zien door direct na het inzagemoment een opdracht te maken in bijzijn van de docent en de student-assistent. Appellant stelt zich op het standpunt dat de examiner ten onrechte dit aanvullende tentamenmoment aan hem heeft opgelegd en dat dit, mede wegens zijn functiebeperking, heeft geleid tot onder meer stress en slaapproblemen.

Enige tijd na het aanvullende tentamenmoment kreeg appellant per e-mail te horen dat hoewel 55 punten inderdaad resulteert in een voldoende beoordeling, vraag 2e onjuist was beoordeeld en appellant daarom slechts 53 punten heeft behaald. Volgens appellant is deze gang van zaken in strijd met het verbod op reformatio in peius. Immers had hij bij de inzage enkel bezwaar gemaakt over de beoordeling van vraag 2b en niet van vraag 2e. Ook geldt dat de examiner al had besloten dat hij 55 punten behaald zou hebben. De examiner had daarom niet meer mogen terugkomen op deze beslissing. Volgens appellant is de examiner vooringenomen geweest en heeft de examiner gezocht naar redenen om hem alsnog een onvoldoende toe te kennen, waardoor alleen zijn gehele tentamen opnieuw is beoordeeld. Appellant stelt dat zowel de examiner als de student-assistent met diverse opmerkingen deze indruk heeft gewekt.

Verweerder stelt zich op het standpunt dat de examiner terecht het cijfer 5,0 heeft toegekend. Naar aanleiding van het ingestelde administratief beroep van appellant heeft verweerder het schriftelijke tentamen van appellant nogmaals bekeken en is zij tot de conclusie gekomen dat de beoordeling juist is. Hoewel appellant tijdens de inzage alleen de beoordeling van vraag 2b ter discussie heeft gesteld, is naar aanleiding van opmerkingen van andere studenten gebleken dat er inconsistenties waren in de beoordeling van vraag 2e. De tentamens van alle studenten zijn daarom opnieuw bekeken en in het geval van appellant leidde dat tot de vaststelling dat hij niet 55, maar 53 punten had behaald. Pas na het

**Uitspraak
26-117**

Blad 3/5

inzagemoment en nadat alle tentamens opnieuw zijn nagekeken, zijn de cijfers officieel, via uSis, bekendgemaakt. Daarvoor was het voorlopig toegekende puntenaantal slechts op Brightspace opgenomen. Het tentamen van appellant is daarom nooit met een voldoende beoordeeld.

Met betrekking tot het aanvullende mondelinge tentamenmoment stelt verweerster zich op het standpunt dat de betreffende examinerator studenten die een tentamen niet behaald hebben, de kans geeft om het cijfer op deze wijze nog te verbeteren. Hoewel dit geen gangbare wijze van tentaminering is en de examinerator daarop ook is aangesproken, werd dit gezien een gunst naar de studenten toe. Van een vooringenomen beoordeling is volgens verweerster geen sprake.

Het College is van oordeel dat de beslissing van 13 februari 2026 geen strijd oplevert met het recht en overweegt daartoe als volgt. De examinerator mocht, nadat bleek dat er inconsistenties waren in de toekenning van punten bij vraag 2e, de tentamens opnieuw bekijken en naar aanleiding daarvan de officiële beoordelingen vaststellen. Het is namelijk aan de examinerator om een juist oordeel te geven over het kennen en kunnen van studenten en alle studenten gelijk te beoordelen. Appellant kon dan ook geen gerechtvaardigd vertrouwen ontlenen aan het feit dat hij tijdens de inzage, tijdelijk, 55 punten toegekend had gekregen. Hoewel hij terecht naar voren heeft gebracht dat 55 punten in dit geval zou resulteren in een voldoende beoordeling, was deze beoordeling nog niet officieel vastgesteld en bekendgemaakt. Dit geschiedt namelijk via uSis en niet mondeling.

Van strijd met het verbod van reformatio in peius is in dit geval geen sprake. Hieruit vloeit namelijk voort dat een belanghebbende bij het instellen van bezwaar en administratief beroep niet in een nadeligere positie mag komen te verkeren dan het geval zou zijn als hij geen rechtsmiddelen had aangewend. Appellant is niet in een nadeligere positie gekomen als gevolg van het instellen van het administratief beroep. Immers is het puntenaantal aangepast naar aanleiding van opmerkingen van andere studenten. Op dat moment was het cijfer van appellant nog niet officieel vastgesteld en bekendgemaakt en had appellant nog geen administratief beroep ingesteld.

Appellant heeft verder niet met stukken aannemelijk kunnen maken dat de beoordeling van de examinerator vooringenomen is geweest. Het College kan niet vaststellen wat de examinerator wel of niet zou hebben gezegd tijdens het inzagemoment en het aanvullende mondelinge tentamenmoment. Van concrete aanknopingspunten waaruit volgt dat de examinerator vooringenomen is geweest, is niet gebleken. Hoewel het afnemen van een het aanvullende tentamenmoment niet in lijn ligt met de regelgeving en het College met instemming vaststelt dat

**Uitspraak
26-117**

Blad 4/5

verweester ter zitting heeft verzekerd dat deze praktijk tot het verleden behoort, is de beoordeling uiteindelijk in het geheel gebaseerd op het schriftelijke tentamen van appellant. Hoewel het College begrijpt dat het aanvullende tentamenmoment voor appellant, mede vanwege zijn functiebeperking, een stressvolle ervaring is geweest, kan dit niet leiden tot het oordeel dat de beoordeling van het schriftelijke tentamen niet in stand kan blijven. Het College neemt hierbij ook in aanmerking dat verweester naar aanleiding van het administratief beroep nogmaals het schriftelijke tentamen van appellant heeft bekeken en ook tot de conclusie is gekomen dat de beoordeling juist is.

De bestreden beslissing levert, gelet op het voorgaande, geen strijd op met het recht. Het administratief beroep is daarom ongegrond.

**Uitspraak
26-117**

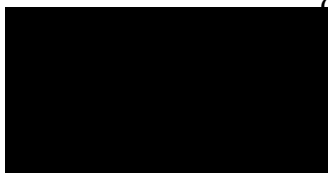
Blad 5/5

De beslissing

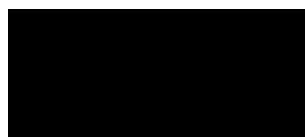
Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens,
bestaande uit mr. F.M.J. den Houdijker (voorzitter), dr. G.L. Dusseldorp,
dr. M. Kossman, J.C. Kaal Bsc en M. van Woercom, (leden), in tegenwoordigheid
College, mr. E.A. Jousma.

mr. F.M.J. den Houdijker
voorzitter

mr. E.A. Jousma
secretaris

Verzonden op: 8 juli 2026

Voor eensluidend afschrift, J.J. Bergman